

For Socialdemokraterne er det helt afgørende, at kommuner og regioner får mulighed for at investere i den grundlæggende velfærd. Vores børn skal have gode rammer i daginstitutioner, skoler og vores ældre medborgere skal have gode forhold i alderdommen, og patienterne på landets sygehuse skal sikres behandling i verdensklasse.

På trods af statsministerens store og gyldne løfter før og under valgkampen i 2007 om mere og bedre velfærd og om, at det var tid til at »skabe det 21. århundredes velfærdsmodel«, er der ikke udsigt til, at velfærden med de indgåede aftaler forbedres i 2009. Tværtimod. Med aftalen cementerer regeringen, at den ikke har viljen til at overholde sine valgløfter om mere og bedre velfærd, og at den i stedet har valgt at prioritere skattelettelser over den fælles velfærd.

Socialdemokraterne har tydeligt sagt, at vi prioriterer velfærd over skattelettelser. Regeringen påstod, at der var råd til begge dele. De indgåede aftaler for 2009 beviser, at det ikke er sandt. Regeringen har i siden 2001 valgt at give over 25 mia. kr. i skattelettelser til gavn for de bedst stillede, erhvervslivet og landbruget. Det er penge, der i stedet kunne være blevet brugt på velfærd. I stedet er det altså regeringens klare hensigt at lade danskernes private forbrugsmuligheder stige markant mere end den fælles velfærd. Det er en udvikling, der truer den offentlige velfærd, fordi danskerne i højere og højere grad vil opleve, at deres forventninger til velfærden ikke bliver opfyldt, og derfor i stedet vælger at købe sig til private tilbud.

Aftalen betyder, at regeringen ikke kan leve op til sine valgløfter, og at helt nødvendige tiltag ikke bliver iværksat:

- Regeringen lovede at fjerne lukkedage. Det er der med aftalen ikke mulighed for.
- Regeringen lovede i 2005, at forældrebetalingen for daginstitutioner skulle nedsættes til 25 pct. Med økonomaftalen for 2009 stiger forældrebetalingen til 30 pct. Det vil betyde en væsentlig fordyrelse for forældrene, det vil ramme socialt skævt, og for mange forældre vil det betyde brugerbetaling for noget, de allerede får i forvejen.
- Kvalitetsreformen er for langt den overvejende del pist væk. Det 21. århundredes velfærdsmodel bliver ikke til noget, og kvaliteten bliver ikke forbedret.
- Kvalitetsfonden på 50 mia. kr. er rent bluff. Der kommer ikke flere investeringer i velfærden.
- Løfterne om nye skoletoiletter, tavler, renovering af daginstitutioner mv. bliver ikke til noget.
- Anlægsloftet betyder, at adskillige kommuner må udskyde fornuftige klimaprojekter, der ville kunne have bidraget til at opnå klimamålsætningerne.
- Investeringer i handicapområdet bliver med stor sandsynlighed stadig mindre – på trods af, at regeringen har sparet 300 mio. kr. på området siden 2001.

Hertil kommer, at aftalerne for 2009 bygger på en udsigt til historisk lave vækstrater i velfærden. Samlet set er der i perioden 2009-2015 ifølge regeringens 2015-plan råd til at lade den offentlige service vokse med 0,9 pct. om året. Det skal ses på baggrund af, at der i årene 1994-2001 var 2,1 pct. til rådighed, og i perioden 2001-2008 har været 1,5 pct. til rådighed.

Aftalen for kommunerne giver derfor ikke kommunerne mulighed for at løfte serviceniveauet for så meget som én eneste krone til næste år. Faktisk tyder meget på, at kommunerne ligefrem får færre penge til velfærd i 2009, når det tages i betragtning, at der kommer flere plejekrævende ældre. Det er derfor opsigtsvækkende, at regeringen manipulatorisk forsøger at sælge aftalen som et løft på 350 mio. kr.

På anlægsområdet ser det tilsvarende dystert ud. Regeringen havde op til både folketingsvalg og forhandling om aftaler lovet at iværksætte en kvalitetsfond på 50 mia. kr. investeringer i velfærden. Socialdemokraterne har hele tiden hævdet, at dette var rent bluff, og at det ikke vil være nogen stigning i investeringsniveauet, som regeringen ifølge sin egen 2015-plan holder på et uændret niveau af 1,8 pct. af BNP.

Det nuværende investeringsniveau er desværre ikke nok til at fastholde det nuværende niveau for offentlige bygninger, veje mv. I stedet nedslides de offentlige bygninger og taber værdi for hver eneste dag, der går. Det ændrer sig ikke med de indgåede aftaler.

For kommunerne betyder aftalerne konkret, at de får 600 mio. kr. mindre til investeringer i 2009 på trods af, at regeringen samtidig sælger aftalen på, at investeringerne nu stiger med 1 mia. kr. Det